

[Finansministeren.]

påpeget den skade, som er forvoldt Danmark ved råstofprisstigningerne under indtryk af den internationale oprustning. Der er intet af det, det ærede medlem har fremdraget i dag, som jeg ikke på Danmarks vegne har fremdraget i de internationale forhandlinger, og der er intet af det, jeg har sagt om skatternes højde, oprustningens størrelse og indtægtsniveauet her i landet, som ikke forlængst er grundigt kendt af de organer, vi forhandler med. Det er derfor hen i vejret, hvis det ærede medlem tror, at jeg udleverer noget fremmed land eller noget internationalt organ noget som helst argument imod Danmark.

Ved de udtalelser, jeg har fremsat her i tinget, har jeg ønsket at bidrage til, at den danske befolkning ikke skal blive vildledt ved letsindige udtalelser herfra om det, man kalder den formidable skattebyrde og den slags ting. Det ville være forkert, om den danske befolkning gennem sådanne udtalelser fik det indtryk, at den i ganske særlig høj grad var plaget af skatter sammenlignet med andre lande. Det er iøvrigt også forkert, hvis man tror, at skattetrykket her i landet er steget særlig stærkt det sidste års tid. Ganske vist er skatterne steget, men indtægterne, hvoraf skatterne betales, er jo også steget meget betydeligt. Jeg minder om, at lønningerne i dette kalenderår er steget med mindst 700 mill. kr., formentlig en del mere.

Jeg har altså ikke fortalt udlandet noget nyt, men kun bidraget til, at det danske folk får et rigtigere billede af tingene, end det ville have fået, hvis det blot skulle have lyttet til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards sidste tale her i tinget, og det tror jeg var en nyttig gerning.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard rettede, synes det mig, en mærkelig bebrejdelse imod mig på baggrund af den diskussion, som er ført mellem det ærede medlem hr. Aage Fogh og mig i eftermiddag. Det ærede medlem påstod, at jeg måske var „sagvolder“ med hensyn til, at man brød hemmeligheden på visse punkter, idet jeg ved fremsendelsen af aktstykker til finansudvalget ikke havde påtrykt ordet „fortroligt“. Det er et meget vigtigt spørgsmål for mig at få klaret. Praksis for ministerierne er jo den, at man til finansudvalget fremsender aktstykker med anmodning om bevillinger eller med oplysninger, alt som det nu ønskes af finansudvalget. Man fremsender dem ikke til „Politiken“, „Ber-

lingske Tidende“, „Nationaltidende“, „Land og Folk“ eller „Social-Demokraten“ eller de forskellige korrespondancebureauer. Man slår dem heller ikke op på plakatsøjler, man skriver til finansudvalget. Jeg troede, at finansudvalgets aktstykker var finansudvalgets ejendom. Jeg troede også, at det var finansudvalget, der fastsatte sin egen husorden. I 32 år har jeg vandret rundt i denne bygning, i mange år som rigsdagsjournalist. Jeg har fra starten haft meget stor respekt både for finansudvalgets og andre udvalgs arbejde. Det var, i hvert fald i de mange år, da jeg har haft med disse sager at gøre som journalist, utænkeligt, at finansudvalget på transportbånd leverede et hvilket som helst aktstykke til pressen. Jeg vil derfor gerne vide, om man ved at skrive „fortroligt“ på aktstykker kan sikre sig, at den praksis, man tidligere havde, vil blive respekteret. Jeg troede virkelig, det var sådan, at når et ministerium fremsendte aktstykker, enten om bevillinger eller andet, blev de af finansudvalget betragtet som en hemmelighed, til man havde drøftet sagerne, til det på en eller anden måde manifesterede sig gennem den bevilling, som bliver opført på finansloven. . . . (Olvuf Pedersen: Det var naivt!). . . . Der bliver sagt, at det er naivt. Jeg tror imidlertid, det er en praksis, som det ville gavne og højne alle at følge. Men jeg vil gerne stille det direkte spørgsmål: Kan man ved at trykke „fortroligt“ på en skrivelse sikre sig, at den i modsætning til alle andre skrivelser ikke bliver offentliggjort lige så hurtigt, som aktstykket er trykt, og overleveret til finansudvalget? Jeg synes i hvert fald, at den bebrejdelse, der er fremsat af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, retter smed for bager.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg havde vanskeligt ved at finde tråden i den højtærede forsvarsministers tale. Det skyldes måske, at han havde vanskeligt ved selv at bevare alvoren. Som gammel journalist her i denne bygning ved han ganske sikkert, at finansudvalgets aktstykker ikke opfattes og ikke i almindelighed skal opfattes som fortrolige aktstykker. Det er jo ting, som offentligheden har interesse i at få kendskab til, og derfor står der i bladene hver uge derom. Men når en minister har skrevet „fortroligt“ på et aktstykke, er det klart, at så er der derigennem pålagt finansudvalget et særligt ansvar for det pågældende aktstykke, og det er det, som den højtærede minister